

Sygnatura akt I C 242/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Braniewie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Cejrowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Raczkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2016 roku w Braniewie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko D. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. W. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwotę (...),87 (...),87/100) złotych wraz z odsetkami:

– umownymi w wysokości czterokrotności wysokości kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego nieprzekraczającej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty (...),81 ((...) 81/100) złotych od dnia 20 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

– ustawowymi, nieprzekraczającymi wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, od kwoty (...),06 ((...) 06/100) złotych od dnia 29 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego D. W. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwotę (...),52 ((...)52/100) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna w W. w pozwie wniesionym w dniu 29 stycznia 2016 roku do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanego D. W. kwoty (...)zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego od kwoty (...)zł od dnia 20 stycznia 2016 do dnia zapłaty oraz ustawowymi od kwoty (...)zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 12 sierpnia 2014 roku udzielił pozwanemu kredytu, który nie został spłacony.

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty postanowieniem z dnia 22 marca 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Braniewie.

Na rozprawie w dniu 12 lipca 2016 roku pozwany D. W. potwierdził okoliczności faktyczne wskazane w pozwie. Wniósł o rozłożenie zasądzonej należności na raty miesięczne po (...) zł każda.

Sąd ustalił, co następuje:

Na podstawie umowy pisemnej zawartej w dniu (...)2014 roku (...) Bank Spółka Akcyjna w W. udzielił D. W. kredytu. Wobec niewywiązywania się przez kredytobiorcę z warunków umowy Bank w piśmie z dnia 2 października 2015 roku wypowiedział tę umowę, co skutkowało natychmiastową wymagalnością całego zadłużenia.

Na dzień (...)2016 roku zadłużenie D. W. z tytułu powyższej umowy wynosiło (...)zł.

D. W. utrzymuje się z renty rolniczej w kwocie (...)zł miesięcznie. Jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 35 ha. Za tytułu jego posiadania w tym roku otrzymał płatności bezpośrednie w wysokości (...) zł.

Okoliczności bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Poczynione wyżej ustalenia stanu faktycznego w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia oparto na niezaprzeczonych przez pozwanego twierdzeniach powoda, wyjaśnieniach pozwanego, korelujących z załączonymi do akt sprawy dokumentami, których prawdziwość nie była kwestionowana.

W związku ze stanowiskiem pozwanego wyrażonym na rozprawie w dniu (...)2016 roku, w którym, nie podważając okoliczności faktycznych podniesionych w uzasadnieniu pozwu, wniósł jedynie o rozłożenie zadanej należności na raty, orzeczono jak w pkt I wyroku, zasądzając od niego na rzecz powoda żadaną kwotę (...)zł wraz z żądanymi odsetkami umownymi i ustawowymi za opóźnienie, których wysokość zmodyfikowano od dnia (...)2016 roku, ograniczając je odpowiednio do dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie i odsetek ustawowych za opóźnienie, zgodnie z obowiązującym od tej daty brzemieniem art. 481 kc.

Sąd nie przychylił się przy tym do wniosku pozwanego o rozłożenie powyższej należności na raty miesięczne po (...) zł miesięcznie. Przytoczonych przez niego okoliczności go uzasadniających nie można bowiem uznać za wypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 320 kpc. Istotnie, sama tylko wysokość świadczenia rentowego pozwanego w kwocie (...) zł miesięcznie prowadzi do konstatacji, że jednorazowe spełnienie świadczenia jest niemożliwe. Jednak, na co wskazał pozwany, posiada gospodarstwo rolne, za otrzymał w tym roku płatności bezpośrednie w kwocie (...) zł. Pozwany miał zatem możliwość wywiązania się z zobowiązania wobec powoda. ponadto zaproponowana przez niego wysokość raty jest nie do przyjęcia, zważywszy na wysokość roszczenia oraz konieczność wyważenia interesów obu stron. Biorąc natomiast pod rozwagę wyłącznie świadczenie rentowe pozwanego, jego wysokość nie pozwala na potrącanie rat w kwotach na tyle wysokich, by zaspokajały także interes powoda.

W pkt II wyroku, na mocy art. 98 § 1 i 2 kpc, stosownie do wyniku sporu, zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1054,52 zł tytułem zwrotu żądanych przez niego kosztów procesu, na które składają się opłata od pozwu w kwocie 1008 zł, koszt uwierzytelnienia dokumentów potwierdzających umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu powoda w postępowaniu sądowym w kwocie 29,52 zł oraz opłata od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.